

08.01.26

Jeg viser til deres brev datert 08.01.2026 vedrørende retting av journal.

Innledningsvis vil jeg presisere at selv om DPS i brevet opplyser at det er gjort endringer i samtlige journalnotater jeg har påpekt, så er disse endringene utelukkende basert på den oversikten som ble oversendt Statsforvalteren 02.12.2025. Denne oversikten var aldri ment å være uttømmende, men et utdrag. Dette har jeg også tidligere gjort tydelig.

Dersom DPS reelt ønsket å rydde opp i journalen og bidra til å gjenopprette tillit, ville det etter mitt syn vært både naturlig og nødvendig å ta initiativ til et møte etter at saken ble sendt i retur fra Statsforvalteren 05.12.2025, med formål å be om en fullstendig oversikt over samtlige journalføringer jeg har innvendinger til. Et slikt initiativ ble ikke tatt.

Dersom journalansvarlig hadde valgt å innkalle til et møte på et tidligere tidspunkt, ville det samtidig vært mulig å unngå en lang rekke brev frem og tilbake. Et møte kunne gitt rom for å avklare uenigheter, be om presiseringer og sikre en felles forståelse av hvilke forhold saken faktisk gjelder. For meg fremstår det som at viljen til faktisk å møtes og lytte fortsatt er fraværende, til tross for at manglende dialog og manglende tillit nettopp er kjernen i saken.

Siden jeg første gang tok opp at journalen inneholder oppføringer jeg ikke kjenner meg igjen i, har jeg gjennomgående opplevd å ikke bli trodd. Dette gjelder både i den løpende korrespondansen og i møter. I møtet 25.08.2025 spurte jeg direkte om det i det hele tatt var blitt vurdert om det jeg formidlet – at journalføringer ikke samsvarte med hvordan timene faktisk forløp – kunne være riktig. Svaret jeg da fikk, var nei. Dette bekreftet for meg en opplevelse av at mine innspill ikke ble tatt på alvor.

I denne sammenheng stiller jeg meg også undrende til hvorfor journalansvarlig ikke har bedt om å få oversendt kopi av lydopptakene fra timene. I møtet 25.08.2025 ble avdelingssjef og øvrige representanter fra DPS uttrykkelig gjort oppmerksom på at det foreligger lydopptak som dokumenterer hvordan samtaler faktisk har forløpt. Til tross for dette har det ikke vært vist noen vilje til å innhente eller vurdere dette materialet. Tvert imot har jeg opplevd en tydelig motvilje mot å anerkjenne at det kan eksistere journalføringer som ikke samsvarer med den faktiske virkeligheten. Når tilgjengelig dokumentasjon ikke engang etterspørres, bidrar dette ytterligere til inntrykket av at saken ikke behandles med en åpen og reelt undersøkende tilnærming.

Jeg har videre opplevd at det har vært en sterk og gjennomgående kollegial støtte, helt opp på ledernivå, som i praksis har medført at det ikke har vært rom for å vurdere om [REDACTED] kan ha opptrådt på en måte som ikke er forenlig med god faglig praksis. For meg har det fremstått som om det avgjørende hensynet har vært å beskytte behandleren, fremfor å foreta en åpen og reell vurdering av pasientens opplevelser og dokumentasjon.

Dette ble særlig tydelig i møtet 25.08.2025, da jeg spurte avdelingssjef direkte om han mente det var riktig at [REDACTED] benyttet pekefinger i en formanende setting overfor meg som pasient. Svaret jeg mottok var bekreftende.

Ifølge de yrkesetiske retningslinjene for helsepersonell skal alle pasienter møtes med verdighet, respekt og likeverdighet (Fagforbundet, 2025). Den samme etiske forpliktelsen fremgår av de yrkesetiske retningslinjene for sykepleiere, hvor det understrekes at pasienters integritet og retten til ikke å bli krenket skal ivaretas (NSF, 2025).

Nonverbal kommunikasjon og kroppsspråk er en integrert del av kommunikasjonen i behandlingssituasjoner. En formanende gest, som peking med pekefinger rettet mot pasient, kan oppleves som krenkende og bidra til en opplevelse av maktubalanse, og er etter mitt syn vanskelig å forene med de nevnte etiske prinsippene.

Dette står i direkte kontrast til hvordan situasjonen ble vurdert av DPS' ledelse.

Jeg vil også kommentere det forhold at brevet jeg sendte 05.01.2026 – som gjaldt manglende informasjon til fastlege – var adressert til enhetsleder ved poliklinikken, men er besvart av avdelingssjef. For meg fremstår dette enten som at enhetsleder ikke ønsker å svare selv, eller at avdelingssjef overstyrer. Begge deler er etter mitt syn tankevekkende, og bidrar ytterligere til uklarhet rundt ansvar, rollefordeling og reell vilje til dialog.

Når det gjelder innholdet: [REDAKERT] opplyste til meg at han skulle sende epikrise til DPS, og at det er DPS som avgjør hva som er det endelige diagnosebildet. Jeg ba uttrykkelig om at epikrisen også skulle sendes til fastlegen, nettopp fordi jeg over tid har erfart at informasjonsdelingen med fastlege fra DPS' side har vært mangelfull. Når dere i deres brev likevel skriver at fastlegen er informert «basert på epikrise fra [REDAKERT]», samsvarer dette ikke med situasjonen slik den faktisk er: fastlegen er åpenbart ikke korrekt orientert om hvilket diagnosegrunnlag DPS nå legger til grunn.

I brevet av 05.01.2026 stilte jeg to konkrete spørsmål. Disse er ikke besvart. Jeg ber derfor igjen om en skriftlig og konkret redegjørelse for:

- Hvorfor ikke fastlegen er informert
- Når og hvordan DPS vil sørge for at fastlegen mottar korrekt og oppdatert informasjon

Jeg vil i tillegg presisere at det på tidspunktet for min siste time hos [REDAKERT] heller ikke var avklart for meg hvilke diagnoser som var endelige. Det var nettopp derfor jeg i brev av 27.10.2025, punkt 2 «Diagnosegrunnlag», ba om en tydelig redegjørelse for hvilke diagnoser som nå legges til grunn for videre behandling.

Avslutningsvis registrerer jeg at DPS har valgt å oversende saken til Statsforvalteren, og at en vurdering derfra vil bli tatt til etterretning. Samtidig må det bemerkes at Statsforvalterens behandling ikke nødvendigvis er den eneste rammen saken kan vurderes innenfor.

Saken reiser etter mitt syn spørsmål av en slik alvorlig og prinsipiell karakter – knyttet til pasientrettigheter, journalføring og ledelsesansvar – at det ikke kan utelukkes at den også vil kunne være gjenstand for annen prøving. Dette gjelder uavhengig av Statsforvalterens videre håndtering, og fordi saken etter mitt syn har sider av allmenn og offentlig interesse.

Vennlig hilsen

Kristin Ørteland Solberg